

РЕШЕНИЕ

№ 5906

гр. София, 13.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47 състав, в публично заседание на 10.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Евелина Пеева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **12374** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.203 и сл. от АПК, вр. с чл.1, ал.1 от ЗОДОВ.

Образувано е по искова молба от „СФ МОТОРС“ ЕООД ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място], [улица] СРЕЩУ НАЦИОНАЛНА АГЕНЦИЯ ЗА ПРИХОДИТЕ /НАП/, с която е предявен иск с правно основание чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ за присъждане на обезщетение за претърпени имуществени вреди в размер общо на 12 000лв. /две плащания от 4800лв. и 7200лв./, представляващи заплатено възнаграждение при оспорването на РА №Р-22221524005862-091-001 от 13.08.2025г. отменен частично с Решение №1302 от 23.10.2025г. на Директора на Дирекция ОДОП“, съгласно от Договор за адвокатска защита от 25.08.2025г., като върху главницата се претендира и лихва, както следва: 196,27лв. върху главницата от 4800лв. за периода от 10.09.2025г. до 25.11.2025г. датата на исковата молба и сумата от 73,60лв. –лихва върху втората главница от 7200лв. за периода от 30.10.2025г. до 25.11.2025г.. Сумите се претендират ведно с главницата от предявяването на иска.

В обстоятелствената част на исковата молба се твърди, че РА е отменен при оспорването му по административен път от Директора на Дирекция „ОДОП“ с решение №1302 от 23.10.2025г. За депозирането на жалбата вх. №Ж-22-1050 от 26.08.2025г. дружеството е сключило договор от 26.08.2025г. с адвокатско дружество „М.“, за което е заплатило на две части сумата от 4800лв. на 10.09.2025г. и на 31.10.2025г. сумата от 7200лв. или общо 12 000лв., за което са представени доказателства. С оглед направения разход се визира, че се касае за имуществена вреда, поради което се моли същата да бъде репарирана. Твърди, че е направена изцяло във връзка с отменения като незаконосъобразен РА. В съдебно заседание на 10.02.2025г. по изискване на състава е направено и прецизиране на размера на лихвата и периода, които също се претендират. В

заключение от ищцовата страна се моли да се уважи в цялост претенцията.

В съдебно заседание искът се поддържа от адв.М.. Претендират се и разноси в производството в размер на 1717,94 евро.

Ответната страна по изложените в отговора на исковата молба /л.40/ съображения, както и по същество от юрк.П. – оспорва иска като неоснователен и моли да се отхвърли. Обобщено позицията на ответника се изразява в това, че не са налице елементите за присъждане на претендираното и изплатено възнаграждение като вреда по смисъла на чл.4 от ЗОДОВ вкл. липса причинно-следствена връзка. Подчертава се, че не е задължително да се ползва адвокатска защита при оспорването на РА, поради което разноските не са пряка и непосредствена последица от незаконосъобразността на РА. Претендира юрк.възнаграждение. Прави в писмения отговор възражение за прекомерност на платения адвокатски хонорар.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за основателност на исковата претенция като се съобрази възражението за прекомерност.

Административен съд София град, I отделение, 47 състав, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

От фактическа страна хронологично не е спорно следното:

1. С РА №Р-2221524005862-091-001 от 13.08.2025г. са установени задължения за ищеца.
2. За оспорване на РА ищецът е сключил договор от 26.08.2025г. с адвокатско дружество „М., за което е заплатил на две части сумата от 4800лв. на 10.09.2025г. и на 31.10.2025г. сумата от 7200лв. или общо 12 000лв., за което са ангажирани доказателства неоспорени от ответника – извлечение от сметка на л.52 за платени на 10.09.2025г. 4800лв. и на л.51 за платени на 30.10.2025г. 7200лв.
3. С решение №1302 от 23.10.2025г. на Директора на Дирекция ОДОП РА е отменен частично. В частта за дан.период м.07.2024г. за деклариран ДДС за възстановяване 77 258,89лв. е отменен. В частта за дан.период м.08.2024г. за деклариран ДДС за внасяне от 39 564,05лв.- е оставен в сила –л.24.

ПРИ ТАКА УСТАНОВЕНАТА ФАКТИЧЕСКА ОБСТАНОВКА СЪДЪТ НАМИРА ОТ ПРАВНА СТРАНА СЛЕДНОТО:

Искът е процесуално допустим като предявен от лице, претендиращо имуществени вреди, за които твърди, че са настъпили в резултат на незаконосъобразен ревизионен акт, отменен по административен ред.

Съдът съобразява, че е спазена разпоредбата на чл. 205 от АПК, съгласно която искът се предявява срещу юридическото лице, представлявано от органа, от чийто незаконосъобразен акт, действие или бездействие са причинени вредите. В случая актът е издаден от органи по приходите към Национална агенция за приходите, която съгласно чл. 2, ал. 2 от ЗНАП е юридическо лице.

Съгласно разпоредбата на чл. 203 АПК, гражданите и юридическите лица могат да предявят иски за обезщетение за вреди, причинени им от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на административни органи и длъжностни лица. Съгласно препращащата норма на чл. 203, ал. 2 от АПК при празноти субсидиарно се прилагат правилата на ЗОДОВ.

В настоящия случай се претендират вреди от незаконосъобразен ревизионен акт, който е отменен по административен ред частично -за дан.период м.07.2024г., за който е деклариран ДДС за възстановяване 77 258,89лв. е отменен. В частта за дан.период м.08.2024г. за деклариран ДДС за внасяне от 39 564,05лв.- е оставен в сила.

Следва да се има предвид, че за дан.периоди от м.06 до м.09.2024г. за установената сума за

възстановяване от 48 683,74лв. е посочено, че трябва да се издаде АПВ.

Видно от Договора за правна защита и съдействие на л.25 са уговорени 2 адвокатски възнаграждения –по чл.3, ал.1 в размер на минималното съобразно материалния интерес по Наредба 1/2004г., изчислено на 4800лв. без ДДС и по чл.3, ал.4 възнаграждение за успех 15 процента за отменената част при оспорване. Първото е платимо при подписване на договора. Видно е, че сумата от 4800лв. е платена на 10.09.2025г., поради което съдът намира, че претенцията за изплащането ѝ като вреда по смисъла на чл.1, ал.1 от ЗОДОВ е основателна. Не се споделят възраженията на ответника за липса на причинна връзка и алтернативност на преценката дали да се използва адвокатска защита. Пряката и непосредствена причинна връзка се съобразява от съотношението с отменения като незаконосъобразен акт – ако същият не беше постановен, нямаше да се изисква оспорването му. Съответно дали да ползва или не адвокатска защита – в действителност е избор на страна, както и коя кантора да се ангажира, но причинната връзка е не към волята на ищеца за това, а към изискването да се оспори акта. Безусловно, за да бъде отменен – е трябвало да се депозира жалба, за изготвянето на която е платено. Следователно завършен е фактическия състав за присъждане на обезщетение по чл.1, ал.1 от ЗОДОВ – незаконосъобразен акт, вреда /като намаляване на състоянието на ищеца с приложените документи за плащане/ и причинна връзка. Трябва да се допълни, че има константна съдебна практика по въпроса.

С оглед това е основателен иска за заплащане на 4800лв. или 2454,20 евро, представляващо адвокатско възнаграждение по чл.3, ал.1 от договора от 25.08.2025г., както и е основателна претенцията за лихва от от 100,35евро равняващо се на претендираните 196,27лв. за периода от 10.09.2025г. до 25.11.2025г. датата на исковата молба. Двете суми се дължат и с лихвата от предявяването на иска до окончателното им изплащане.

Останалата претенция от 7200лв.- и лихвата за нея –съдът намира за неоснователни по причина, че има неяснота как са формирани. Това възнаграждение е по чл.3, ал.4 за успех и следва да е 15 процента върху отменената част. Отменената част е за дан.период м.07.2024г., когато е деклариран ДДС за възстановяване 77 258,89лв., но това не е материални интерес. Процедурата не е завършена. Същата ще се финализира с издаването на АПВ –нещо, което изрично е визирано в решението на директора на ОДОП и то с указания, че следва да се възстанови не 77 258,89лв., а 48 683,74лв. Трябва да се има предвид, че 15 процента върху тази сума са 7302,56лв., а не 7200лв., но се отнася за още три данъчни периода -м.06, м.09 и м.09 освен процесния м.07.2024г. Страната е следвало да представи допълнително доказателства за формирането на посочената сума. Дори да се претендира по-малко, което е допустимо –то причинната връзка е опосредена на пръв поглед от издаването на друг акт АПВ. В действителост същият би бил позитивен и ако се издаде -не би се оспорил. Той също е резултат от усилията на ищеца по оспорване на РА, поради което по принцип е вреда с ясно проследима връзка към отменения незаконосъобразен акт, но съдът намира това възнаграждение за дублиращо. При определянето на юрк.възнаграждение на ответника –няма 2 такива – за оспорване и за успех, като критерий, използван от законодателя. Веднъж ищецът е платил по чл.3, ал.1 за оспорването на РА и отмяната му и плащането втори път за отмяна, но като възнаграждение за успех – не е вреда. Липсва причинната връзка с акта. Плащането е по волята на ищеца да се обвърже с посочената последица от договора. Ако се допусне осъждане на ответника за посочената сума- ищецът би се обогатил неоснователно. С оглед изложеното иска за 7200лв. и лихва за 73,60лв. е неоснователен и трябва да се отхвърли.

По претенцията на ответника за прекомерност: първото плащане за 4800лв. не е доказано да е прекомерно и не се приема за такова. В действителност компроментирано е приложението на Наредба 1/2004г. предвид решение от 25.01.2024г. по дело С-438/22г., но за да има прекомерност

следва сумата да превишава значително посочения минимум, което не е така.

По разноските- има пълномощно на ищеца на л.33 за настоящето производство, има фактура на л.28 за платено на 27.10.2025г. 3067,75евро, но няма договор за правна помощ. Освен това това възнаграждението при главница от общо 12 000лв. като ½ от същото е прекомерно. С оглед изхода от спора за основателност на претенцията от 4800лв. и за 196,25лв. лихва или общо за 4996,25лв./2554,54 евро/ и съответно за неоснователност на 7200лв. и 73,60лв. или общо за 7273,60лв. /3718,93евро/ - на ищеца е основателно искането за адвокатско възнаграждение от 500евро.

На ответника съответно трябва да се присъди юрк.възнаграждение от 600евро.

С оглед изложеното – СЪДЪТ

РЕШИ:

По искова молба от „СФ МОТОРС“ ЕООД ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място], [улица]

ОСЪЖДА НАЦИОНАЛНА АГЕНЦИЯ ЗА ПРИХОДИТЕ /НАП/, на основание чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ ДА ЗАПЛАТИ НА ИЩЕЦА имуществени вреди в размер на 2454,20евро /равностойността на изначално претендираната сума от 4800лв./, представляващи заплатено възнаграждение при оспорването на РА №Р-22221524005862-091-001 от 13.08.2025г. в отменената част с Решение №1302 от 23.10.2025г. на Директора на Дирекция ОДОП“, съгласно от Договор за адвокатска защита от 25.08.2025г. по чл.3, ал.1, както и ОСЪЖДА ответника да заплати на ищеца сумата от 100,35евро /претендираните 196,27лв./ представляваща лихва върху посочената главница за периода от 10.09.2025г. до 25.11.2025г., ведно със законната лихва върху двете суми от предявяване на иска до окончателното изплащане.

В ОСТАНАЛАТА ЧАСТ ОТХВЪРЛЯ ИСКА КАТО НЕОСНОВАТЕЛЕН т.е. за сумата от 3 681,30 евро /равностойността на 7200лв./ адвокатско възнаграждение по чл.3, ал.4 за успех от Договор за правна помощ, както и за сумата от 37,63евро /73,60лв./ –лихва върху тази главница за периода от 30.10.2025г. до 25.11.2025г., ведно с лихвите до окончателното им изплащане.

ОСЪЖДА НАП да заплати на ищеца сумата от 500евро разноски по делото

ОСЪЖДА „СФ МОТОРС“ ЕООД ЕИК[ЕИК] да заплати на НАП 600евро юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да се обжалва с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му пред ВАС на Република България чрез Административен съд София-град.

СЪДИЯ: